

چکیده

هدف اصلی این پژوهش بررسی رابطه بین ابرازگری هیجانی با خودتنظیمی و ابراز وجود در افراد تحت حمایت بهزیستی شهرستان رشت بوده است. روش تحقیق از نوع توصیفی - همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زنان و مردان مراجعه کننده به بهزیستی شهر رشت (در مجموع ۲۵۰ نفر) در نیمه اول سال ۱۳۹۶ بود. با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس تعداد ۱۶۲ نفر از افراد مراجعه کننده به اداره بهزیستی شهرستان رشت انتخاب شدند. پرسشنامه‌های پژوهش عبارت بودند از: مقیاس ابرازگری هیجانی، خودتنظیمی هیجانی و ابراز وجود. با استفاده از آزمون‌های آماری ضریب همبستگی، رگرسیون چندگانه فرضیات تحقیق مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد همبستگی معناداری بین ابرازگری هیجانی با خودتنظیمی هیجانی (ضریب همبستگی: ۰/۶۷۹) و ابراز وجود (ضریب همبستگی: ۰/۵۹۶) وجود دارد. مؤلفه‌های ابرازگری هیجانی قادرند به ترتیب ۳۶ و ۳۴ درصد از واریانس خودتنظیمی هیجانی و ابراز وجود را پیش بینی نمایند.

کلمات کلیدی: ابرازگری هیجانی، خودتنظیمی، ابراز وجود